

בית משפט השלום בתל אביב - יפו

תא"מ 15-11-39049 לוי נ' שירל מסחר ושרותים (1992) בע"מ

תיק חיצוני:

בפני כבוד הרשם בכיר אמיר צ'כנוביץ

תובע יוסי לוי

נגד

נתבעת שירל מסחר ושרותים (1992) בע"מ

פסק דין

- 1
- 2 עסקינן בתביעה כספית לקבלת פיצויים שאינם תלויים בנזק ע"ס 5,000 ₪, בגין משלוח דבר
- 3 פרסומת ע"י הנתבעת לטלפון סלולרי שבבעלות תובע, בניגוד להוראות סעיף 30 לחוק
- 4 התקשורת(בזק ושירותים), תשמ"ב-1982. (להלן: "החוק").
- 5
- 6 הצדדים אינם חלוקים כי הנתבעת שיגרה 5 מסרונים המפורטים בכתב התביעה למכשיר הסלולרי
- 7 שבבעלות התובע.
- 8 הצדדים אינם חלוקים כי התובע רכש מהנתבעת ציוד מחשבים ביום 25.2.14 עבור חברת "פיוזן
- 9 מולטימדיה".
- 10 בנתבעת טוענת כי הינה עוסקת בשיווק מחשבים וציוד היקפי למחשבים באמצעות המותג PC4U,
- 11 ומפעילה אתר אינטרנט בשם זה בכתובת WWW.PC4U.CO.IL וכן חנות פיזית בכתובת ברח' זיבוטנסקי 100 בני ברק.
- 12
- 13
- 14 הנתבעת טוענת כי ההודעות שנשלחו לתובע הינן מותרות ע"פ הוראת ס' 30א(ג) לחוק.
- 15 לטענת הנתבעת במעמד הרכישה מסר התובע פרטיו לרבות מספר הטלפון הסלולרי שלו והנתבעת
- 16 יידעה את התובע כי מדי פעם יקבל ממנה מבצעים שונים. לטענת הנתבעת תקנון הנתבעת
- 17 המפורסם באתר האינטרנט אותו מפעילה הנתבעת וכן המצוי פיזית בחנות לעיון הלקוחות, קובע כי
- 18 הרשמה לאתר ו/או רכישה באתר ו/או בחנות הפיזית הינה הסכמה מראש לקבל מפעם לפעם
- 19 פרסומת.
- 20
- 21 הנתבעת טוענת כי נתנה לתובע במספר הזדמנויות באמצעות הודעות ששלחה אפשרות להודיע כי
- 22 הוא מסרב לקבל דברי פרסומת, בין באמצעות לחיצה על קישורית ובין בפרסום פרטי אתר
- 23 האינטרנט אותו מפעילה הנתבעת, אולם הובע בחר שלא לעשות כן.

בית משפט השלום בתל אביב - יפו

תא"מ 15-11-39049 לוי נ' שירל מסחר ושרותים (1992) בע"מ

תיק חיצוני:

1 לטענת הנתבעת הפרסום ה- 4 ו- 5 אינם נכללים בגדר דבר פרסומת, שכן אין מדובר במסר אשר
2 מטרתו לעודד רכישת מוצר או שירות כלשהו אלא בהזמנה לאירוע הרמת כוסית במשרדי הנתבעת.
3 בדיון שהתקיים ביום 3.4.16 התקיימה ישיבת הוכחות בה העידו התובע בעצמו וכן מנהלה של
4 הנתבעת מר שרגא מלטר.

דיון ומסקנות

8 ע"פ כתב התביעה עסקינן בתביעה לפיצויים ללא הוכחת נזק בגין דבר פרסומת (ספאם) ששיגרה
9 הנתבעת בניגוד להוראות החוק.

11 הנתבעת מודה בכתב הגנתה כי שלחה לטלפון הסלולרי של התובע 5 מסרונים הנזכרים בכתב
12 התביעה, אולם לטענתה שלושת המסרונים הראשונים הינם שיגור דבר פרסומת אשר הנתבעת
13 רשאית היתה לשגר ללא צורך בהסכמת התובע לנוכח עמידתה בתנאי הוראת סעיף 30א(ג) לחוק, וכי
14 שני המסרונים המאוחרים אינם בגדר דבר פרסומת.

16 נטל השכנוע להוכחת הטענה בדבר התקיימותם של התנאים המצטברים הקבועים בהוראת סעיף
17 30א(ג) לחוק מוטל על מפרסם דבר הפרסומת, קרי על הנתבעת, ע"פ הכלל הראייתי לפיו: "המוציא
18 מחברו עליו הראיה".

20 ע"פ סי' 30 א(ג) לחוק התקשורת, על אף האמור בהוראת ס"ק (ב) לחוק, רשאי מפרסם לשגר דבר
21 פרסומת גם אם לא התקבלה הסכמת הנמען בהתקיימם של 4 תנאים מצטברים :
22 א. הנמען מסר את פרטיו למפרסם במהלך רכישת מוצר או שירות.
23 ב. המפרסם הודיע לנמען כי הפרטים שמסר ישמשו לצורך משלוח דבר פרסומת מטעמו.
24 ג. המפרסם נתן לנמען הזדמנות להודיע לו כי הוא מסרב לקבל דבר פרסומת, והנמען לא עשה כן.
25 ד. דבר הפרסומת מתייחס למוצר או שירות מסוג דומה למוצר או השירות שנרכש.

27 מהעדויות והראיות שהובאו עולה כי התובע הגיע פיזית וביצע רכישה של ציוד מחשבים בחנות
28 אותה מפעילה הנתבעת ברח' ז'בוטנסקי 98 בני ברק, כאמור בחשבונית מס קבלה מס' 02/207489
29 מיום 25.2.2014, שצורפה כנספח א' לכתב ההגנה.

31 התובע טוען כי הנתבעת עשתה שימוש במספר טלפון הנייד שלו עת נדרש למסור אותו לצורך סליקת
32 כרטיס האשראי שלו, וזאת מבלי שהנתבעת הודיעה לו על כוונתה לעשות שימוש בפרטיו לצורך
33 משלוח דבר פרסומת ומבלי שניתנה לה הסכמה בכתב או בעל פה לעשות כן.
34

בית משפט השלום בתל אביב - יפו

תא"מ 15-11-39049 לוי נ' שירל מסחר ושרותים (1992) בע"מ

תיק חיצוני:

1
2
3 הנתבעת הנושאת בנטל השכנוע להוכחת הטענה כי הודיע לתובע כי הפרטים שמסר ישמשו לצורך
4 משלוח דבר פרסומת לא הוכחה לבית המשפט.
5 מלבד עדותו של מנהל הנתבעת, מר שרגא מלטר, המהווה עדות יחידה של בעל דין, לא הובאה כל
6 ראיה התומכת בטענה כי הודיע לתובע כי יעשה שימוש בפרטים שמסר לצורך משלוח דבר פרסומת.
7
8 מהעדויות והראיות שהובאו עולה כי מנהל הנתבעת לא טען כי ערך תרשומת פנימית בזמן אמת
9 המתעדת מתן הודעה לתובע או קבלת הסכמת התובע לקבל דבר פרסומת. אף בחשבונית שהוציאה
10 הנתבעת לא נרשמה כל הערה לפיה מודיעה הנתבעת לתובע על כוונתה לעשות שימוש בפרטים
11 שנמסרו לצורך משלוח דבר פרסומת.
12
13 לנוכח חלוף פרק זמן של למעלה משנה ותשעה חודשים ממועד הרכישה (25.2.14) ועד להגשת
14 התביעה (18.11.15), ובהעדר תיעוד פנימי מזמן אמת של מתן הודעה מטעם הנתבעת, לא מהימנה
15 על עדותו של מנהל הנתבעת כי זכור לו דבר מתן ההודעה לתובע.
16
17 הנתבעת לא צרפה לכתב ההגנה ולראיותיה העתק מתקנון החברה הנתבעת, כך שאינו מהווה חלק
18 מחומר הראיות ומימלא לא הוכח לבית המשפט תוכנו של התקנון, ודי בטעם זה לדחות טענת
19 הנתבעת לפיה תקנון החברה נקבע כי ביצועה רכישה מהווה הסכמת הלקוח לקבלת דבר פרסומת.
20 יש לדחות את טענת הנתבעת לפיה התובע הסכים לאמור בתקנון החברה הנתבעת המתפרסם באתר
21 האינטרנט של הנתבעת, שכן אין חולק כי התובע לא ביצע הרכישה באתר האינטרנט של הנתבעת
22 ומימלא לא נתן הסכמה מכללא במסגרת הרכישה באתר לתנאי התקנון.
23
24 מנהל הנתבע העיד בחקירתו כי בחנות לא נדרשים הקונים לחתום על הסכמה לקנון הנתבעת.
25 מהראיות והעדויות שהובאו לפני בימ"ש לא הוכח לבימ"ש כי התובע ראה את תקנון החברה או נתן
26 הסכמתו לתקנון, ועל כן, אין האמור בו, אשר לא הוכח לבימ"ש, לחייב את התובע.
27
28 אף לא נסתרה עדותו של התובע בבימ"ש, כי לא ראה את תקנון החברה הנתבעת טרם ביצע הרכישה
29 ולא נתן הסכמתו לאמור בו.
30
31 לאור המפורט לעיל, באתי למסקנה כי הנתבעת לא הוכיחה כי התקיים התנאי הקבוע בס' 30א(ג)
32 (1) לחוק, לפיו המפרסם הודיע לנמען כי הפרטים שמסר ישמשו לצורך משלוח דבר פרסומת.
33 משלא התקיים התנאי האמור, לא היתה רשאית הנתבעת לשלוח לתובע מסרונים של דבר פרסום
34 לטלפון הנייד שבעלותו, אשר נשלחו בניגוד לחוק.

בית משפט השלום בתל אביב - יפו

תא"מ 15-11-39049 לוי נ' שירל מסחר ושרותים (1992) בע"מ

תיק חיצוני:

1
2 אין בידי לקבל את טענת הנתבעת לפיה שני המסרונים האחרונים ששלחה לתובע הנוכרים בסי' 9
3 לכתב התביעה אינם מהווים דבר פרסומת כהגדרתו של מושג זה בחוק, שכן נטען כי אין מדובר
4 במסר שמטרתו לעודד רכישת מוצר או שירות כלשהו אלא בהזמנה לאירוע הרמת כוסית, ללא
5 אזכור לגבי רכישת מוצר או שירות.
6
7 אין חולק כי מלבד רכישה בודדת, בין התובע לנתבעת לא קיים קשר אישי המצדיק את "הזמנתו"
8 של לקוח מזדמן, לאירוע של הרמת כוסית שאינו על רקע מסחרי, במיוחד כאשר האירוע נערך בחנות
9 אותו מפעילה הנתבעת.
10
11 אפילו היה האירוע אליו הוזמן התובע חורג מפעילותה במהלך העסקים הרגיל, ואף תכליתו
12 וולנטרית, אין במשלוח שני המסרונים האחרונים, כדי לשלול את תחולת החוק על הודעות אלה
13 בהיותן "דבר פרסומת", ששיגורו אסורה, ולעניין זה יפים דברי כב' הרשמת הבכירה ענת דבי בת"ק
14 59977-06-15 קליימן נ' פתחון לב(טרם פורסם בנבו, 19.11.15).
15 במקרה זה בהעדר ראיות כי ההזמנה לאירוע הרמת כוסית נעשה על רקע של קשר אישי או חברתי
16 עם התובע, יש לראות בפרסום משום דבר פרסומת, שנועד לקדם פעילותה המסחרית של הנתבעת.
17
18 הנתבעת טוענת כי קיימות מספר אפשרויות להסרת התובע מרשימת התפוצה הן בדרך של קישור
19 להסרה דרך המסרון, והן דרך מייל והן דרך יצירת קשר טלפוני עם הנתבע.
20
21 ע"פ הוראת ס' 30א(ד) סיפא לחוק, "...הודעת הסיור תינתן בכתב או בדרך שבה שוגר דבר
22 הפרסומת, לפי בחירת הנמען."
23
24 מעיון ב-3 המסרונים הראשונים ששלחה הנתבעת לטלפון הנייד של התובע נמצא כי נרשמו בשניים
25 מהם פרטי אתר אינטרנט (WWW.PC4U.CO.IL) ובשניים מהם צוינה קישורית אינטרנט לצורך
26 הסרה.
27 יצוין, כי בשתי המסרונים האחרונים כלל לא צוינה קישורית הסרה או פרטי אתר האינטרנט של
28 הנתבעת.
29
30 מקריאת הוראות ס' 30א(ד)ו- (ה) לחוק עולה כי אלה נועדו להקל על הנמען לבקש הסיור מרשימת
31 התפוצה בהיותם מחייבים את השולח לאפשר את ההסרה בדרך הכרוכה במינימום משאבים וסיכון,
32 ולא באמצעות לחיצה על קישורית, העלולה כפי שהעיד התובע להיות נגוע בווירוס, אלא באותה דרך
33 שבה נתקבלה ההודעה קרי, משלוח מסר קצר ו דואר אלקטרוני, לפי העניין. (ראה: ת"ק (ת"א)
34 44073-09-14 עמית זילברג נ' "כיד" ערוץ הקניות בע"מ (פורסם במאגרים, 5.7.15).

בית משפט השלום בתל אביב - יפו

תא"מ 15-11-39049 לוי נ' שירל מסחר ושרותים (1992) בע"מ

תיק חיצוני:

1
2 במקרה דנא, בו מדובר בהודעת שנשלחו במסרונים לטלפון נייד של התובע (מסר קצר) היה על
3 הנתבעת לזהות בפרסום מס' טלפון של שולחו ע"מ לאפשר יצירת קשר להפסקת המשלוח, דבר שלא
4 נעשה.
5 הוראות החוק והפסיקה אינם מטילים על הנמען החובה לבצע חקירה ודרישה על מנת למצוא פרטי
6 ההתקשרות כגון איתור מס' טלפון או כתובת מייל, ככל שאלה מפורסמים באתר האינטרנט שפרטיו
7 נזכרו בחלק מההודעות.
8
9 הוכח לבימ"ש כי הנתבעת שלחה לתובע 5 מסרונים (הודעת מסר קצר) המהווים דבר פרסומת
10 בניגוד להוראות החוק.
11 במסגרת שיקוליו של בימ"ש, לעניין הפחתת סכום הפיצויים בגין הפרסומים, ע"פ הפסיקה נקבע כי
12 יש להביא בשיקול דעת התנהלות הצדדים, וכן, שיקולי הרתעה של המפרסם, כאשר אין לפסוק
13 פיצוי מעבר לנדרש לצורך הרתעת המפרסם.
14
15 עסקינן ב- 5 פרסומים, אשר סבורני כי אין בפיצוי הסטטוטורי הקבוע בס' 30א(1) לחוק, ע"ס
16 1,000 ₪ בגין כל פרסום מפר, ובסה"כ 5,000 ₪, משום פיצויי העולה על למעלה מהדרוש לצורך
17 הרתעה.
18
19 אשר על כן, אני מחייב את הנתבעת לשלם לתובע פיצויים בסך 5,000 ₪.
20 מחייב את הנתבעת לשלם לתובע הוצאות ושכ"ט עו"ד בסך כולל 3,500 ₪.
21 הסכומים ישולמו תוך 30 ימים מהיום ובהעדר תשלום יישאו הפרשי הצמדה וריבית כחוק.
22
23 המזכירות תשלח פסק הדין לצדדים בדואר רשום עם אישור מסירה.
24
25 ניתן היום, כ"ד אדר ב' תשע"ו, 03 אפריל 2016, בהעדר הצדדים.
26

אורי צ'כנוביץ

אמיר צ'כנוביץ, רשם בכיר

27
28